

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 299. szám

2018. március

**„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya!
Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül” (Zak 9,9)**

Isten által rendelt őszövetségi ünnepek

Keresztyénként nem ünnepeljük az őszövetségben elrendelt ünnepeket, sokról nincs is tudomásunk, viszont nekünk is tanulságos lehet, ha megismerjük őket és megértjük a jelentőségüket, mert Jézus megváltó munkáját vetítik előre. Ezért a következőkben szeretnék írni az adott hónapban aktuális zsidó ünnepekről. Az első ilyen ünnep a **Purim**.

Purim ünnepe ádár hónap 14. napján van, mely idén március 1-jére esik. (A zsidók nem Gergely-naptárt, hanem ún. holdnaptárt használnak, a hónapok a hold ciklusaihoz igazodnak.) Arról emlékeznek meg ezen az ünnepen, hogy a perzsa uralom alatt élő zsidó közösség, melynek kiirtására Hámán gonosz tervet szőtt, megmenekült. Ezt az i.e. 480 körül történt eseményt Eszter könyve örökíti meg. A Purim név a “sorsvetést” jelentő pur szóból ered, mert Hámán így választotta ki az időpontot, amikor rá akarta szabadítani hordáit a zsidókra, hogy kiirtsa őket. Ez a történet, amelyben az események váratlan fordulata folytán az elnyomó fegyvere visszafelé sült el, s így a zsidó közösség képes volt megvédeni magát az erőszak ellen, évszázadokon át a reménység és bátorítás zsarátnokaként izzott az

elnyomott és meggyötört zsidóság lelkében.

Purim előestéjén a perzsiai zsidók engedélyt kaptak Ahasvérus királytól, hogy harcba szálljanak Hámán ellenük törő erőivel. Ennek emlékére szokás purim előestéjén böjtöt tartani.

A purimi szertartás alapja Eszter könyvének köv. részlete: “Mordokaj leírta mindezeket az eseményeket. Majd leveleket küldött... a zsidóknak... és kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg az Adár hónap tizennegyedik és tizenötödik napját évről évre. Mert ezek azok a napok, amelyektől kezdve a zsidók nyugton lehettek ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyen bánatuk és gyászuk örömmé fordult. Tegyék azokat az evés-ivás és az öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat, a szegényeknek pedig adományokat küldenek. A zsidók megfogadták, hogy ... sem ők, sem utódaik, sem a hozzájuk csatlakozók nem szüntetik meg, hanem megtartják ezt a két napot a kapott írás szerint és az előírt időben minden esztendőben...” (Eszter 9:20-23, 27)

A törvény 4 purimi micvát (parancsolatot) ír elő, melyet ilyenkor teljesíteni kell:

1. A Megilá, azaz Eszter könyvének felolvasása Purim előestéjén a zsinagógában, majd a következő reggelen, Purim napján. Szokás zajongani, kereplőt csörgetni, valahányszor Hámán nevét említik felolvasás közben. Ez abból a bibliai

utasításból ered, hogy "töröltessék ki Amálék neve (Hámán Amálék családjából származott).

2. Ételajándék. Purim fontos eleme az egység és a barátság, amely lehetővé tette a csoda megtörténtét, s erre való emlékezésül ételajándékokat szokás küldeni a barátoknak és rokonoknak.

3. Adomány a szegényeknek.

4. Az ünnepi étkezés. Az ünnep negyedik parancsolata: enni, inni, vigadni. Purim napján családi ünnepi vacsorát kell tartani. Szokás ilyenkor maskarába bújni, álarcot és jelmezt viselni. Ennek több magyarázata van. Az egyik azon a tényen alapul, hogy az Örökkévaló neve egyetlenegyszer sem szerepel a Megilában. A több szálon futó történet részleteiben mégis összetéveszthetetlenül felismerhető az isteni Gondviselés keze. Ha megvizsgáljuk az eseményeket, többnyire felfedezhetjük, hogy minden "véletlent", minden – látszólag jelentéktelen – történést a Mindenható keze rendezett el. Az álarc azt a módot fejezi ki, ahogyan az Örökkévaló részt vett Purim eseményeiben: jelen volt, de nem lehetett tisztán felismerni, mintha álarcot viselt volna.

Sokszor mi sem látjuk tisztán Isten keze munkáját életünk folyamán, pedig Ő mindent tud, irányít, közbeszól, módosít, megenged, semmiből teremt, jóvátesz. De érzékeljük az eredményt, hogy megmenekültünk, a helyünkön vagyunk, életerőnk van. Kívánom, hogy életünket hassa át az öröm és hála!

Simon Lídia

Felh. irod.: zsidó.com/unnepek/unnepeink/

Kérés

Hogy bizonyoságot tehessek, jöjj velem,
hogy jártamban el ne essek, fogd kezem!

Hogy kételkedés ne űzzön, szólj nekem,
hogy hitem szilárd maradjon, járj velem!

Hogy boldog legyek, kísérv át éltemen,
aztán ölelj magadhoz, Istenem!

Gajárszky Magdolna

Boldogságkalauz

Elmúlt már a házasság hete, mely február közepén volt. De még újra eszembe jut annak gazdag üzenete: bibliai példák, különböző események és csodák, amik a házaspárokkal történtek, a naponta olvasott és az igehirdetésekből hallott tanácsok és útmutatások. Nem is lehet azt mondani, hogy lezártuk a témát, hiszen szükségünk van arra, hogy újra és újra átgondoljuk, hogyan tudnánk jobban odafigyelni egymásra.

Nemrég hallgattam egy beszélgetést Boldogságkalauz címmel, melynek egyik résztvevője *Prof. Dr. Bagdy Emőke* klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta volt. A műsorvezető első kérdése így hangzott: Mi a különbség az öröm és a boldogság között, és mi a boldogság titka? Ilyen válaszokat hallhattam: Az öröm pillanatnyi érzés, valami rossz elmúlása, vagy rosszból jót kihozni. Öröm az, ha valamit kapok vagy adhatok. Ha az ember azt csinálja, amit szeret, azt nem tekinti "munkának", az örömet okoz, és abban nem is fárad el.

Boldogságot apróbb dolgok miatt is érezhetünk, amiket naponta átélünk. Vagy ha örülünk az életnek, csodáljuk a természet szépségeit. Vagy egy folyamat, melyben megtanuljuk elengedni a sérelmeket... Célt és értelmet adni az életünknek. Magunkból valamit adni a világnak, pl. a művészetben. Minőségi időt együtt tölteni a gyermekeinkkel, családunkkal. Szeretet és viszont szeretet, a biztonság is adhat boldogságot. Ez elérhető és tanulható. Pozitív gondolkodással kell élni, megelégedéssel. A negatív jövőkép beteggé tehet nemcsak lelki értelemben. A lelki egészség hatással van a testi egészségre és az emberi kapcsolatokra. Fontos még a példamutatás. Egy idézetet említettek Sütő Andrásról: "A példát élni és éltetni kell, nem magyarázni!"

Végül számomra Bagdy Emőke következő hozzászólása jelentette a lényegeset. Vertikális dimenzióról, bizalmi kapcsolatról beszélt. Arról, hogy a hívők, a hitben élők egy felülről jövő segítő erőben hisznek, ami

egész lényükben boldoggá tudja tenni őket. Nagyon megható volt ezt hallani, mert áldás volt azok számára is, akik ott hallották. Mi pedig tudjuk, hogy milyen boldogság annak tudata, hogy Isten gyermekei lehetünk. Isten elfogadott, és megsegít minket, meghallgatja imáinkat, adja azt az igazi békét és boldogságot szívünkbe, amit "sehol a világban meg nem lelünk", adja, miként azt megígérte. Hálás szívvel mondunk köszönetet Istenünknek, dicsérjük Nevét!

Marton Andrásné Gabika

Virágvasárnap után

La Fontaine francia író sikeresen alkalmazta az állatmeséket (fabulák) a különböző esetek, helyzetek megvilágítására. Most én is megpróbálom.

Hétfő reggel a kis csacsi az előző naptól kissé kábultan kilépett a kapun. Néhány barátja már várta. Körülfogták, kérdezték.

- Mesélj! Hol jártál, mit láttál?

- A városban jártam, de nem sok mindent láttam, mert az út két oldalán nagy tömeg volt.

- Úgy tudjuk, hogy ez volt az első utas szállításod. Hogy sikerült?

- Valóban először vittem a hátamon embert, de nagyon jól sikerült. Nem gondoltam volna, hogy az emberek ilyen lelkesen fogadják a kezdő csacsikát. Örömujjongással, kiáltozva pálmaágakat lengettek. Képzeljétek, még virágokat és pálmaágakat is szórtak az útra, és ruhájukat is leterítették elém, hogy azokon járjak.

Egy arra járó idősebb szamar meghallotta a beszélgetést, és odaszólt:

- Ó, te kis csacsi! Nem téged ünnepeltek, hanem azt, aki a hátadon ült.

- Igazán? – szólt a csacsi. – Erre nem is gondoltam. Egy világ dőlt össze bennem.

Barátai kuncogva, vihogva széledtek szét. Ő ott maradt nagy szívfájdalmával. Azt azért megtanulta egy életre, hogy ne tartsa magát többre, mint ami valójában, és ne tulajdonítsa magának a tiszteletet,

dicsőséget, ami mást illet meg.

Ezt jó lesz nekünk is megszívlelni, mert az ige is ezt mondja: „Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartásotok egymást magatoknál” (Fil 2,3)

Varga Lajos

Hálaadás számokban

A Vasárnapi Iskolai Szövetség (VISZ) szeretné az evangéliumot olyan gyermekeknek is hirdetni, akikkel nem tud személyesen megismerkedni. A Levelező Klub a „táv-kapcsolattartást” segíti. Ez egy papír alapú bibliatanulmányozó levelező sorozat gyermekeknek. Úgy működik, hogy miután a gyermek bejelentkezik, megkapja a korosztályának szóló levelező sorozat első leckéjét. Ez tartalmaz egy bibliai történetet, egy mai életből vett példát, egy megtanulandó igeverset és egy kitöltendő feladatlapot. Amikor a kitöltött feladatlapot visszaküldi, megkapja a következő leckét. A sorozat elvégzése után oklevelet küldünk.

A levelező sorozatok felépítése közben egy célt követtünk: Jézus Krisztus a Megváltó. Azt tapasztalom, hogy a gyerekek megértik ezt, és van, aki elhiszi, és Istenre bízta az életét.

A leveleket postán küldjük el, vagy személyesen adjuk kézbe. A postai kapcsolattartást inkább az országos Levelező Klubban alkalmazzuk, a személyes kapcsolattartást a gyülekezetek végzik. Három nagyvárosban már több éve folyik a Levelező Klub iskolákban a helyi gyülekezetek segítségével. Tavaly az említett gyülekezetek 212 gyermeknek tudtak evangéliumot tanítani a leveleken keresztül. Az én feladatom a gyülekezetek önkénteseinek segítése. Idén 190 új gyermek megkereséséhez adhattam meg minden lehetőséget. Novemberben még 2 induló iskolai levelezésről gondoskodhattam. Pestszentlőrincen 400 gyermeket hívtak meg a helyi Levelező Klubba. A szolgálat

vezetője egy több gyermekes anyuka, aki maga is most ismerkedik ezzel a szolgálattal. Szolgálatom országos koordinációs feladatokat tartalmaz, így egy Bács-Kiskun megyei Levelező Klub indulását is segíthettem. Kecskeméten élő kollegáim kezdtek Levelező Klubot a karácsonyi ünnepi klubokkal, 50 gyermeket hívtak levelezni.

Szolgálatom másik ága két budapesti iskolában már létező Levelező Klub segítése. Idén már 83 gyermeknek küldtem levelet, és jelenleg 33 aktív levelező van a két iskolában.

A számok: az iskolai Levelező Klubokban összesen 935 gyermekhez juttathattuk el az evangéliumot. Isten adja az elültetett mag növekedését, hogy a tudásból hit legyen ezeknek a gyermekeknek az életében. Imádkozzunk ezekért a gyermekekért, hogy Isten adjon lelkesedést nekik a biblia-tanulmányozáshoz, hogy a gyermekek kedve megmaradjon, és ne hagyják abba a biblia tanulmányozását.

Kreativitás

Diszlexiás és diszgráfiás problémákkal küzdök, ezért iskolai éveim alatt sok nehézséget éltem meg ezek miatt. Megtanultam, hogy nem vagyok egyenlő a többiekkel. Általában kevesebbnek tituláltak, és ezt sokáig el is hittem. Ma már tudom, hogy nem az írás az én kifejező eszközöm. De van valamim, ami viszont sok embernek nincs: kreativitás. Ez nem csak dolgok létrehozásában merül ki, hanem problémák meglátásában és megoldásában. Többször szembesültem azzal, hogy nagyon gyorsan meglátom a problémát és megtalálom rá a megoldást, gyakran megelőzve ezekben a többieket. Azt tapasztaltam, hogy a kreativitás sokrétű. Megéltem ezt pl. ékszerkészítésben, rajzolásban, rejtvényfejtésben, krimi nézésben és olvasásban.

Elmúlt éveimet arra fordítottam, hogy olyan dolgokban vegyek részt vagy tegyek meg egymagam, ami Isten dicsőségét szolgálja. Amit ha az emberek látnak, Istent dicsérik. A kreativitásomat is szolgálatba

akartam állítani.

Újra bizonyoságot tehetek, hogy Isten útjai kifürkészhetetlenek. A VISZ-nél kaptam pár éve egy feladatot: találjam ki és készítsem elő a következő nyárra tervezett tábori munkafüzetet iskolások és óvodások számára. Az első munkafüzetekkel tanultam bele a feladatba. Nem vártam dicséretet, azért sem mert írásban jelent meg, ami ugye nem az én kifejező eszközöm. Nem is kaptam. De a következő években - nem várva - ismét megkaptam a feladatot. A füzetek elkészítésével egy időben több hasonló feladatot kaptam és kapok.

Dicsérem Istent, hogy a kreativitásomat is szolgálatba állíthattam. Remélem, hogy a nyári táborok alatt a munkafüzetekben lévő rejtvények és fejtörők is Isten dicsőítésére bátorítanak másokat.

Digitalizálás

A program eredeti formájában postai küldeményként juttatta el a gyermekekhez a sorozat leckéit. De ki küld ma már postai levelet? Egyre kevesebben és egyre ritkábban küldünk papír alapú levelet vagy képeslapot. A Levelező Klub tagsága is egyre kevesebb. Jött az ötlet, hogy digitalizáljunk. Egy cseh munkatársam rendelkezett a tudással, és megírta a megfelelő programot. Ott már kipróbálták, és egy sorozatot elérhetővé is tettek a gyermekek számára. A lehetőség adott. A programot megkaptuk. Jelenleg a technikai háttér megteremtésén dolgozunk. Ha kész lesz, akkor a gyermekek nem csak a számítógép monitorán, hanem tableten és telefonon is olvashatják az evangéliumot. Istentől kérünk akadálymentesítést ennek a programnak.

Pistainé Kelemen Éva – VISZ munkatárs

További információ, ami a gyülekezetünk gyermekeinek is hasznos lehet:

viz.org/gyermekmisszio/levelez-klub

Elöljárószó

Négy generáció

Amikor négy generáció együtt ül le vasárnap délben a terített asztal köré, mindannyiunk szíve egyszerre van tele hálaadással az Isten megtartó szeretetéért, a közösen megélt örömekért és csodákért. De azért is, mert a legnehezebb pillanatokban is átélhettük a Zsoltárral: „megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon” (Zsolt 91,11)

Persze, amikor gyermekkorunk és fiatalágunk története közel 100 évet ölel fel, nehéz hasonló szokásokat és gyakorlatokat találni. Sokkal egyértelműbbek és markánsabbak a különbségek, amik sokszor kiindulópontjai egy jó beszélgetésnek. Az egymásra találás örömét és az egymásra hangoltság érzését nemcsak a hasonlóságok keresése jelentheti, hanem az is, hogy a másikat bevezetem egy olyan világba, amit én éltem át, tapasztaltam meg, és én mondhatom el ennek a szépségeit és nehézségeit.

De ami a történeteinkben legjobban érthető minden generáció számára, az az Isten embert megszólító és átformáló szeretete, ami bármelyik korból nézve ugyanolyan élő és eleven. Nincs korhoz vagy időhöz kötve, nem kell megmagyarázni, vagy ahhoz kommentárt fűzni. Amikor hálát adok a családomért, egy másik hála ok is az eszembe jut. Minden héten négy generáció van együtt és jön össze a gyülekezetben, hogy az Isten imádatában átélje és megtapasztalja a közösség élményét is. Négy generáció, akik úgy vagyunk együtt, hogy tudjuk, nem vagyunk egyformák, nem mindenről gondolkodunk azonos módon, mégis egy test tagjaként tudhatjuk, hogy összeköt minket egy láthatatlan kéz. Tudjuk azt is, hogy a különbözőségeink ellenére Krisztusban egyek lehetünk, de ez a lehetőség egyben elvárás is, és ennek a megélésére és megvalósítására buzdít minket Isten ígéje.

A létező hiányosságokat könnyű számba venni, de az egyéni és a közösségi felelősségvállalásban fontos szerepe van annak, hogy én ennek érdekében mit akarok és mit tudok tenni. Mit tudok tenni azért, hogy a közösség részeként annak mindig építő tagja legyek, de legalábbis azzá váljak? Hogy megtanuljam, ne csak észrevenni, hanem értékelni is azt, ami nem feltétlenül az én világom. Talán ez az egyik legnagyobb kihívás: a külsőségek mögé nézve észrevenni és meglátni a másik emberben ugyanazt a krisztusi lelket.

Sok teendőnk, feladatunk és bepótolnivalónk van a kapcsolataink ápolásában is. De jó lenne, ha tudatosan elhatároznánk magunkban, hogy keressük az alkalmat olyan kapcsolatok kiépítésére is, amik túlmutatnak a megszokott ismeretségi körünkön! De érezzük azt is, hogy szükséges a belső kommunikációnk megerősítése érdekében az, hogy a különböző generációk, új és régi testvérek egymás nevét jól ismerve tudják megszólítani a másikat.

Ebben is szeretnénk a közeljövőben fejlődni olyan módon, hogy a születésnap köszöntések alkalmával az ünnepelt fényképét a névvel együtt kivetítenénk, így láthatóvá téve azt a földszinten és a karzaton ülők számára is. Fontos, hogy a másik testvér nevét ismerve könnyebbé váljon a kapcsolatteremtés, akár különböző generációk között is. A technikai feltételek adottak. Így a segítőkészségünkön kívül már csak a kivetítendő fényképre van szükség. A következő lehetőségek közül választhatnak a testvérek:

- április és május első vasárnapján az imaházban elkészítjük a fényképet, vagy
- egy meglévő fényképet küldenek a apestierzsi@gmail.com email-címre, vagy
- az évekkel ezelőtt készült gyülekezeti fényképadatbázisból használnánk a képet.

Kérem a testvéreket, hogy az ezzel kapcsolatos kérdéseikkel bátran keressenek meg engem, illetve figyeljünk a hirdetésekre a konkrét tennivalókkal kapcsolatban. Mindennek a célja nem más, mint hogy a

Krisztusi egységet helyesen megélve, építsük és ápoljuk a kapcsolatainkat. Tegyük ezt mindig nyitott és jó szívvvel.

Kovács Kornél

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Gyülekezetet az ifjúság nevében!

Az elmúlt hónapban több érdekes programon is részt vettünk, és mind a vasárnap reggeli, mind pedig a péntek esti ifjúsági óráink nagyon jó hangulatban teltek. A létszám változó, van, hogy plusz székeket kell behoznunk, és összébb kell húzódnunk, hogy mindenki beférjen, de előfordult az is, hogy családiasabban telt el az alkalom. A tanítások mellett elmaradhatatlan a sok játék, nevetés és a késő estig tartó kötetlen beszélgetés.

Az elmúlt hónapban a Debreceni Baptista Ifjúsági Konferencia mellett a Felház szervezői is rendeztek egy konferenciát, melyre Amerikából érkeztek előadók. A belső és fizikai gyógyulás, Isten hangjának meghallása, a megbocsátás és még jó pár hasonló téma gondolatát boncolgattuk. Nagyon áldásos alkalom volt számomra, és ezért is buzdítom a Testvéreket, főleg a fiatalabb korosztályt, hogy aki teheti, látogasson el egy ilyen alkalomra.

Ahogy eddig is, a hónap utolsó ifi alkalma helyett külső programot szervezett nekünk Katona Ede. Február 24-én, szombaton ellátogattunk a Sugár üzletközpont bowling pályájára. Az ott szerzett élményekről *Bognár Éliás* így számolt be:

„Minden hónap utolsó szombatján megrendezésre kerül az ún. „külső ifi”, ami a megszokott pénteki helyszíntől eltérően mindig másik helyen van. Jellemzően valami sportosabb, fiatalos, kötetlenebb esemény megrendezése a cél. Ezt Ede koordinálja. Ide el lehet hívni olyan külsős fiatalokat is, akik a kötöttebb pénteki alkalmakon nem jelennének meg. Emellett kiemelt célja az ifi csapatépítése. Köztudott, hogy az emberek

sport közben jobban megnyílnak és „magukat adják”, így elérhető az ifi tagok rejtettebb énjének megismerése is. Ezzel lehetőséget teremtünk olyan beszélgetésekre is, amik kötöttebb formában nem történének meg.

Tehát egy ilyen alkalom valósult meg február utolsó szombatján is. Közösen elmentünk a Sugár bowling termébe, ahol - nem meglepő módon - bowlingoztunk. Azok kedvéért, akik nem ismerik a játékot, következik néhány infó. A bowling a bábu sportok egyike. A játékos célja az elgurított golyóval a 10 fabábu ledöntése meghatározott távolságból. A pálya hossza 18,29 m, szélessége 107 cm. A bábuk jellemzően 38,1 cm magasak és juharfából készülnek, kívülről 2,5 mm kemény műanyag borítja őket. Tömegük 1530 - 1640 grammra tehető, elhelyezésük klasszikusan egyenlő oldalú háromszögben történik. A golyók átmérője 21,6 cm, a tömegük legfeljebb 7,25 kg lehet, és jellegzetes lyukak találhatóak rajtuk, hogy meg lehessen fogni 3 ujjal.

A nagy érdeklődésre való tekintettel egyszerre két pályán, párhuzamos üzemben játszottunk. A játékidő bruttó 1,5 óra. Egyik pályán öten, a másikon hatan gurítottunk. A nemek közti arányszám 4:7 arányban oszlott meg a férfiak javára. Voltak köztünk olyanok is, akik kevés vagy nem elégséges gyakorlattal rendelkeztek ebből a játékból. Őket elláttuk megfelelő tanácsokkal, hogy ők is élvezzék a játékot. A tanítás pozitív eredményessége igen látványos volt. Volt, aki a jó tanácsokat megfogadva simán X-elt első gurításra, vagyis minden bábut egyből ledöntött. Lehetőséget adtunk az egészséges versengésnek. A biblia több helyen is ír a versengésről, ebből egy példa: „Versengés is támadt közöttük, hogy melyikük a legnagyobb.” (Lk 22,24)

Az eredményjelző-tábla a gurítási sebességet is mutatta, így ezt is figyelhettük. Mivel nagy gondot fordítunk az utánpótlás nevelésre, így nem csak ifi korúak voltak jelen. Támadt egy ifjú a Gál családból, akit Jonatánnak hívnak, aki felállította a gurítási

sebesség minimum rekordját némi segítséggel, ami az 1,31 km/h sebességet jelentette. Természetesen a jelenlévők gondoskodtak arról, hogy eme csodás eredmény digitális lábnyomként is fenn maradjon. De ez nem minden, hiszen ifjúkorúak is remekeltek a pályán. Példaként említem Katona Edét, aki megdöntötte a sebesség maximum rekordját, mivel 31,59 km/h-val gurított.

A jó hangulat garantált volt. Mindenki nagyszerűen játszott. Kellemesen telt az együtt töltött minőségi idő. A kitűzött célunkat elértük. Az esemény által nőtt a csapatkohézió. Újabb jó emlékekkel gyarapodhattunk. A játék végén az egyik ifi vezetőnk, Debi is bejelentkezett videó telefonon rövid időre.”

A következő hónap is sok érdekességet tartogat számunkra, ugyanis ellátogat hozzánk a Kiskunhalasi ifjúság. Velük együtt fogunk eltölteni egy napot, amikor közösen dicsérjük az Urat, és a különböző programokon közelebbről megismerhetjük egymást, és jól érezhetjük magunkat.

Kovács Kamilla

Apropó - 5 kérdéssel generációról generációra

Fogadják szeretettel a testvérek aktuális „Apropó” rovatunkat, hogy ezáltal is jobban megismerjük egymást, egy-egy beszélgetés írásos változatán keresztül. A rovat működése szerint az aktuális interjúalanyunk továbbadja a „hólabdát” egy másik testvérnek. Ennek jegyében a **Simon házaspárral, Simon Gedeonnal és Simonné Péter Katalinnal** beszélgettem – minden válaszuk lejegyzése több oldal lenne, így ennek a kivonatát ismerhetik meg a lap olvasói.

1. Az előző interjúalanyom egy régi közös élmény kapcsán javasolt Titeket mint beszélgetőpartnert. Kati, mi az, ami Neked régi kedves emlék, ami a gyülekezethez kötődik?

Kati: Mostanában is szoktuk emlegetni, hogy az ifjúsággal vasárnap délutánonként az istentisztelet után együtt maradtunk, és elmentünk hol Forrás Feri bácsiékhoz „Kapsoltam” vetélkedőt játszani, hol a Gellért-hegyre énekelni vasárnap esténként. Földváron is voltunk nyáron egy hetet, jó kis csapat volt.

2. Mi az, amitől szerintetek épül a gyülekezetünk közössége?

Gedi: Én mindig jól érzem itt magam, függetlenül a szolgálatoktól – akkor is, ha nincs semmilyen „program”. Egyébként azért találtuk ki a családi vasárnapot, hogy együtt legyen a gyülekezet, és azokkal is tudjunk beszélgetni, akikkel ritkábban vagyunk együtt.

Kati: Nekem a gyülekezet szerves része az életemnek, ebben nőttem fel, nekem ez abszolút természetes. Ha nem tudok ott lenni, akkor dolgozom. Más okból nem maradok távol.

3. Gedi, mi az, ami előljáróként fontos ügy Számodra a gyülekezetben?

Gedi: Mint előljárónak fontos nekem, hogy a vasárnap délutánok látogatottak legyenek. Valamennyiünknek fáj (az előljáró testvérekkel), hogy üresek a padosorok, többek között az egész karzat. Szenteld meg a hetedik napot – ez a törvény ma is áll, és nemcsak délig...

4. Mi az az igevers vagy ének, ami mostanában közel áll Hozzátok?

Gedi: Annyi munkám volt, hogy kilátástalannak tűnt számomra, nyolcfelé kellett volna egyszerre mennem, és ráadásul minden sürgős volt. Ezt a születésnap kártyát kaptam: "Bízd az Úrra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid." (Péld 16,3) Ki is szögeztem a műhelybe, hogy szem előtt legyen, és mindig lássam. Rájöttem, hogyha az Úrra bízom, akkor egyik teendő jön a másik után, szépen sorban haladok. Utólag el tudom mondani, hogy minden megoldódott.

Kati: Az elmúlt éjszaka nem tudtam aludni, vártam haza a fiamat, aki hajnalban ment el dolgozni, és csak a következő hajnalban volt várható, sok munkaórával és autóvezetéssel

együtt. Fohászkoztam, hogy minden rendben legyen, a Jóisten kezére bízom. Énekek jutottak eszembe, amiket az énekkarral énekeltünk: „Kérünk, Urunk, áldd meg népedet, kérlek, áraszd reánk békéd”.

5. *Kérlek, mondjatok egy-egy példát, hogy milyen szolgálatot végeztek a gyülekezetén kívül, illetve belül.*

Kati: A fiammal, Gabival voltam terhes, amikor feladatként kaptam a pénztárosi szolgálatot, amit azóta végzek. A hétköznapokban is vannak teendőink a gyülekezettel kapcsolatban, például a perselypénz kezelése – a gyülekezeti banki költség csökkentése érdekében az aprópénzt például boltokban váltjuk be.

Gedi: Elég sok elfoglaltságom van. Inkább énekelek, mint beszélek: a gyülekezeti énekkarban, a férfikarban, a Központi Énekkarban. Nem látszik, de hetente legalább nyolc órát énekórán vagyok.

Nem szokásos utóiratom:

Gedi, hadd gratuláljak ebben a formában is az év végi pesterzsébeti „Aranykezü mester” díjához, mint – idézek egy cikkből – „több évtizede kitűnő szakmai tevékenységet végző pesterzsébeti mesternek”. Veled örülünk, hála és dicsőség érte Istennek!

Palotai Krisztina

Felhívás ruhagyűjtésre

Gyülekezetünk jótékonyági ruhagyűjtő akciót szervez a XX. kerületi szociálisan rászoruló emberek, családok részére. Ennek a rendezvénynek a szervezőjeként kérek minden jóérezésű és segíteni akaró Testvért, hogy ne menjünk el embertársaink mellett, azok mellett, akiknek segítségre van szükségük!

Szóljatok minél több ismerősötöknek, családtagoknak, barátoknak, hogy csatlakozzanak a jótékonyági akcióhoz! Kérlek Benneteket, gyűjtsétek össze a jó állapotú és tiszta ruhát, cipőt egy zsákba vagy dobozba, és hozzátok el az imaház alagsorába.

Gyűjtés időpontjai:

- március 12-én, 14-én, 19-én, 21-én
17:00- 19:00 óra között és
- március 17-én 10:00-12:00 óra között.

Tartós élelmiszer, tisztító- és tisztálkodási szer adományokat is szívesen fogadunk.

„mert a jókedvű adakozót szereti az Isten”
Ha bárkinek kérdése van, szívesen állok rendelkezésére.

Farkas Szilvia

Programajánló

- Márc. 18. du. Prof. dr. Szigeti Jenő előadása
- Márc. 25. Virágvasárnap
- Márc. 30. Nagypéntek
- Ápr. 1. Húsvét
- Ápr. 8. Evangelizáció – Kulcsár Tibor
- Ápr. 15. de. Női konf. – Tapolyai Emőke ea.
- Jún. 25 - 29. Gyülekezeti gyerektábor
- Júl. 11 - 14. Gyülekezeti csendes napok
- Júl. 25 - 28. Gyülekezeti csendes napok

Állandó alkalmaink, kapcsolat

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9:00 - 10:00 között

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúság bibliaóra: péntek 18:00

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Énekóra: csütörtök 19:30, vasárnap 18:30

Baba-mama kör: minden páros hét szerdáján

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.
(Ady E. - János u. sarok)

Lelkipásztor: **Katona Béla**
Telefon: 06-20-449-0458

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

Következő lapzártá: március 23.

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Simon Lídia simonlidia72@gmail.com

Gyülekezet honlapja: www.pbgy.hu